

การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

A DEVELOPMENT OF THE CAUSAL MODEL OF STUDENTS' SELF-DISCIPLINE OF
NAKHON PATHOM RAJABHAT UNIVERSITY

2

ดร.จิตติรัตน์ แสงเลิศอภัย*

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม 2. พัฒนาและตรวจสอบความตรงของโมเดลเชิงสาเหตุความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จำนวน 370 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวัดความมีวินัยในตนเองและแบบวัดปัจจัยสิ่งแวดล้อมและปัจจัยส่วนบุคคล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันและการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า 1. ตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 6 ตัวแปร ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง การปฏิบัติตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย ความตั้งใจจริง ความอดทนและความเป็นผู้นำ มีความสัมพันธ์กันและโครงสร้างองค์ประกอบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ นั่นคือตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 6 ตัวแปรเป็นองค์ประกอบของความมีวินัยในตนเอง 2. โมเดลเชิงสาเหตุความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดีหรือโมเดลมีความเที่ยงตรงสูง

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to analyze confirmatory factor analysis of self-discipline among Nakhon Pathom Rajabhat University students 2) to develop and assess the model's validity. Samples were 370 students of Nakhon Pathom Rajabhat University derived by stratified random sampling technique. Instruments used to collect data were 1) self-discipline inventory and 2) the environmental factors and personal factors inventories constructed by the researcher. Data were analyzed using mean, standard deviation and Person's Correlation Coefficient and Path Analysis. The results found that: 1) There were correlated relationship among all six observable variables namely, responsibility, confidence, compliance, with regulation, intention, tolerance and leadership respectively. Factorial structure were congruent with the empirical data, which revealed that all six observable variables were factors of students' self-discipline. 2) Lisrel Model of students' self-discipline which was developed by the researcher were coherent with the empirical data at a fairly good level all of a high validity.

* คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันจะเห็นได้ว่าสถาบันการศึกษาจะประสบปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้เรียน ทั้งในเรื่องของความไม่มีระเบียบวินัย ปฏิบัติตนตามใจตนเองมุ่งทำอะไรเฉพาะที่ตนถูกใจมากกว่าถูกต้อง การที่บุคคลขาดวินัยในตนเองมีผลทำให้ขาดวินัยทางสังคมไปด้วย ซึ่งอาจมีผลต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของสังคมได้ เนื่องจากวินัยในตนเองเป็นพื้นฐานของการควบคุมตนเองให้มีวินัยทางสังคมด้วย วินัยในตนเองจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล สังคมและประเทศชาติ (ฉันทนา ภาคบังข. 2543 : 12) ดังนั้นวินัยในตนเองจึงเป็นสิ่งที่ควรได้รับการส่งเสริมเพื่อเป็นพื้นฐานของการควบคุมตนเอง ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างวินัยทางสังคมต่อไป โดยบุคคลควรได้รับการพัฒนาให้เป็นผู้มีคุณลักษณะของผู้มีวินัยในตนเองดังนี้คือ การปฏิบัติตามระเบียบของสังคม มีความเชื่อมั่นในตนเอง พึ่งตนเองได้ ควบคุมอารมณ์และมีความอดทน (Ausubel. 1968 : 459-460) ซึ่งสอดคล้องกับ อรรถพร พานิชปฐมพงศ์ (2542 : 10) ที่กล่าวว่า วินัยในตนเองเป็นความสามารถของบุคคลในการควบคุมตนเองและพฤติกรรมของตนให้เป็นไปตามที่ตนมุ่งหวังไว้ โดยเกิดความสำนึกว่าเป็นค่านิยมที่ดีงาม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม เป็นสถาบันการศึกษาที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคน ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการมีวินัยในตนเองของนักศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยซึ่งปฏิบัติงานสอนในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จึงสนใจที่จะศึกษาองค์ประกอบเชิงยืนยันความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ซึ่งได้แก่ ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง การปฏิบัติตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย ความตั้งใจจริง ความอดทน ความเป็นผู้นำ (จิตตานันท์ ตีกุล. 2547 : 7-9 ; สุรพงษ์ ชูเดช. 2542 : 84) และตรวจสอบความตรงของโมเดลเชิงสาเหตุความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมซึ่งการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะทำให้ได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒनावินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมต่อไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
2. เพื่อพัฒนาและตรวจสอบความตรงของโมเดลเชิงสาเหตุความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

สมมติฐานการวิจัย

โมเดลเชิงสาเหตุความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

นิยามศัพท์

ความมีวินัยในตนเอง หมายถึง คุณลักษณะทางจิตที่อยู่ภายใน ซึ่งช่วยให้ นักศึกษาสามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปตามที่ตนเองมุ่งหวัง โดยสอดคล้องกับระเบียบกฎเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย โดยนักศึกษาจะต้องมีคุณลักษณะที่สำคัญดังนี้ คือ ความรับผิดชอบ ความตั้งใจจริง การปฏิบัติตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย ความเชื่อมั่นในตนเอง ความอดทน และความเป็นผู้นำ

ความรับผิดชอบ หมายถึง การแสดงออกของนักศึกษาในลักษณะของการมีความตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความเอาใจใส่ รอบคอบ ไม่ละเลย หรือหลีกเลี่ยง มีความพยายามที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จอย่างดีที่สุด และยอมรับทั้งผลดีและผลร้ายที่เกิดจากการกระทำของตนเอง ตลอดจนติดตามผลงานที่ได้ทำไว้อย่างต่อเนื่อง เพื่อปรับปรุงแก้ไขงานให้สำเร็จ

ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง การแสดงออกของนักศึกษาในลักษณะของการตัดสินใจในสิ่งที่ตนเห็นว่าถูก กล้าคิด กล้าแสดงออก กล้าพูด กล้าทำ มีความมั่นใจ ไม่ลังเล หรือวิตกกังวลในความสามารถของตนเอง

การปฏิบัติตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย หมายถึง การปฏิบัติตนของนักศึกษาตามระเบียบ หรือกฎเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยไม่กระทำในสิ่งที่ขัดต่อระเบียบ หรือกฎเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย

ความตั้งใจจริง หมายถึง ความมุ่งมั่นของนักศึกษาที่จะประกอบกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ให้บรรลุจุดหมายที่ตั้งไว้

ความอดทน หมายถึง ความสามารถของนักศึกษาทั้งด้านร่างกาย ความคิด จิตใจที่ทนต่อการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ให้สำเร็จโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค

ความเป็นผู้นำ หมายถึง ลักษณะของนักศึกษาที่แสดงออกถึงความเสียสละ การมีเหตุผล มีความยุติธรรม ให้อภัยในความผิดพลาดของผู้อื่น มีความเห็นใจ ไม่เห็นแก่ตัว

ปัจจัยภายในตัวบุคคล หมายถึง สิ่งที่อยู่ภายในตัวบุคคลที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเอง ประกอบด้วย การควบคุมอารมณ์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

การควบคุมอารมณ์ การควบคุมอารมณ์ หมายถึง ความสามารถในการควบคุมตนเอง และการตระหนักถึงผลการกระทำของตนเองที่มีต่อผู้อื่น รวมถึงการทำตามกฎเกณฑ์ของสังคมอย่างสมเหตุสมผล และยึดการเห็นแก่ผู้อื่นทั่วไปเป็นหลัก

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความมุ่งมั่นของนักศึกษาที่จะทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงด้วยดีตามที่นักศึกษาวางไว้ โดยใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ เมื่อมีอุปสรรคก็คิดหาทางแก้ไขโดยไม่ย่อท้อ ซึ่งพิจารณาได้จาก ความพยายามมุ่งมั่นทุ่มเท ไม่ย่อท้อ แก้ปัญหา ฝ่าฝืนอุปสรรคของนักศึกษา

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งที่อยู่ภายนอกตัวบุคคลที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเอง ประกอบด้วย ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน ความมีวินัยในตนเองของอาจารย์ และอิทธิพลของสื่อมวลชน

ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อ นักศึกษาและพฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติต่อผู้ปกครองเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน ซึ่งพิจารณาได้จากการดูแลเอาใจใส่ ให้คำปรึกษา แนะนำ รับฟังความคิดเห็น มีเหตุผล

สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน หมายถึง พฤติกรรมที่นักศึกษาและเพื่อนปฏิบัติต่อกันทั้งในและนอกห้องเรียน ทั้งในด้านการเรียนและด้านส่วนตัว เพื่อก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ซึ่งพิจารณาได้จากการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การให้กำลังใจกัน การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการร่วมมือกัน ระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

ความมีวินัยในตนเองของอาจารย์ หมายถึง การปฏิบัติตนของอาจารย์ตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย และการปฏิบัติต่อนักศึกษาทั้งในและนอกห้องเรียนรวมทั้ง การประพฤติตนอย่างถูกต้องเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดี ซึ่งพิจารณาได้จากการเข้าสอนตรงเวลา ความเอาใจใส่ การยอมรับความคิดเห็น การให้ความเป็นกันเอง การให้คำปรึกษาทางการเรียน

อิทธิพลของสื่อมวลชน หมายถึง ตัวแบบสัญลักษณ์ที่แสดงผ่านโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ซึ่งทำให้นักศึกษาเลียนแบบพฤติกรรมต่างๆ ตามสื่อในการปฏิบัติตนตามกฎระเบียบของสังคม มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความรับผิดชอบ มีความตั้งใจจริง มีความเป็นผู้นำ และมีความอดทน

นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ภาคปกติ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552

คณะ หมายถึง คณะวิชาที่เปิดสอนให้กับนักศึกษาภาคปกติ ประกอบด้วย 4 คณะ คือ คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และคณะวิทยาการจัดการ

ประโยชน์ที่จะได้รับ

1. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมได้ทราบรูปแบบของโมเดลความมีวินัยในตนเอง ซึ่งสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาหรือสร้างเสริมความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาได้
2. คณะอาจารย์ บิดามารดา หรือผู้ปกครอง สามารถใช้เป็นแนวทางในการปรับพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูที่จะปลูกฝัง หรือช่วยเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองให้กับนักศึกษาได้
3. สถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อค้นพบไปเป็นแนวทางในการวางแผนการจัดการศึกษา

สรุปแนวคิดในการวิจัย

จากความหมายของวินัยในตนเองซึ่งสรุปได้ว่า ความมีวินัยในตนเอง เป็นความสามารถของบุคคลในการควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปตามที่ตนมุ่งหวัง โดยการควบคุมนั้นเกิดจากแรงกระตุ้นภายในและพฤติกรรมที่แสดงออกนั้นสอดคล้องกับกฎระเบียบอันดีงามของสังคม ประกอบกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวินัยในตนเอง ผู้วิจัยได้พัฒนาโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จากผลการวิเคราะห์องค์ประกอบความมีวินัยในตนเอง ทฤษฎีแรงจูงใจทางจริยธรรมและทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญาประกอบด้วยแปรแฝง 3 ตัวแปร เป็นตัวแฝงภายใน 1 ตัวแปร และตัวแปรแฝงภายนอก 2 ตัวแปร โดยตัวแปรแฝงภายใน คือ ความมีวินัยในตนเอง วัดจากตัวแปรสังเกตได้ 6 ตัวแปร คือ ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง การปฏิบัติตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย ความตั้งใจจริง ความอดทน ความเป็นผู้นำ ตัวแปรแฝงภายนอก 2 ตัวแปร ประกอบด้วย ปัจจัยภายในตัวบุคคลและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม โดยปัจจัยภายในตัวบุคคล วัดจากตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัวแปร คือ การควบคุมอารมณ์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม วัดจากตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวแปร ประกอบด้วย ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน ความมีวินัยในตนเองของอาจารย์และอิทธิพลของสื่อมวลชน (จิตตานันท์ ดิกุล. 2547 : 7-9 ; สุรพงษ์ ชูเดช. 2542 : 84)

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 10,200 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตาราง R.V.Krejcie และ Morgan (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540: 303) ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ได้นักศึกษาคณะครุศาสตร์ 28 คน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 124 คน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 98 คนและคณะวิทยาการจัดการ 120 คน รวม 370 คน มีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างดังนี้

ขั้นที่ 1 สุ่มจำนวนนักศึกษาในระดับปริญญาตรีปีการศึกษา 2552 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จำแนกตามคณะ มีคณะเป็นชั้นภูมิ (strata)

ขั้นที่ 2 จากการดำเนินการตามขั้นที่ 1 ผู้วิจัยใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบ ประกอบด้วย ข้อมูลเพศ คณะ สาขาวิชา ชั้นปี

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยภายในตัวบุคคล ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกตได้ การควบคุมอารมณ์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกตได้ ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน ความมีวินัยในตนเองของอาจารย์และอิทธิพลของสื่อมวลชน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแปรภายในแฝงของความมีวินัยในตนเอง ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกตได้ ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม ความตั้งใจจริง ความอดทน ความเป็นผู้นำ

การสร้างและการพัฒนาคุณภาพเครื่องมือ การสร้างเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ปัจจัยภายในและภายนอกและความมีวินัยในตนเอง เพื่อแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยภายในตัวบุคคลและปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อความมีวินัยในตนเองและความมีวินัยในตนเอง ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ให้ผู้ตอบประเมิน 5 ระดับ คือ จริงมากที่สุด จริงมาก จริงปานกลาง จริงน้อยและจริงน้อยที่สุด

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และภาษาที่ใช้ เมื่อรวมคะแนนและแทนค่าในการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Indexes of Item-objective Congruence: IOC) แล้วถ้าค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่าใช้ได้โดยไม่ต้องปรับปรุง ซึ่งผลจากการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง พบว่าแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67-1.00

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักศึกษาจำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ของครอนบาค พบว่า แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคลมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.92 โดยตัวแปรวัดการควบคุมอารมณ์ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 ตัวแปรวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.91 แบบสอบถามปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.92 โดยตัวแปรวัดความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.77 ตัวแปรวัดความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับเพื่อน มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.88 ตัวแปรวัดวินัยในตนเองของอาจารย์มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.78 ตัวแปรวัดอิทธิพลของสื่อ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.85 และแบบสอบถามความมีวินัยในตนเองมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.94 โดยตัวแปรวัดความรับผิดชอบ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.77 ตัวแปรวัดความเชื่อมั่นในตนเอง มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.71 ตัวแปรวัดการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.81 ตัวแปรวัดความตั้งใจ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.85 ตัวแปรวัดความอดทน มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.83 ตัวแปรวัดความเป็นผู้นำ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.92

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. จัดทำหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามให้นักศึกษาไปเก็บข้อมูล
3. นำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาและคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ในการตอบ จากนั้นจะนำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำข้อมูลทั้งหมดมาจัดระเบียบข้อมูล ลงรหัสและทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยจะคำนวณหาค่าสถิติดังตาราง 1

สถิติที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล	เกณฑ์ในการพิจารณา
Chi-square/df	< 2
Chi-square (χ^2)	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
ดัชนีความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA)	$\leq .05$
ดัชนีรากมาตรฐานของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่เหลือ (SRMR)	$\leq .05$
ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI)	> .90
ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้ (AGFI)	> .90

สรุปผลการวิจัย

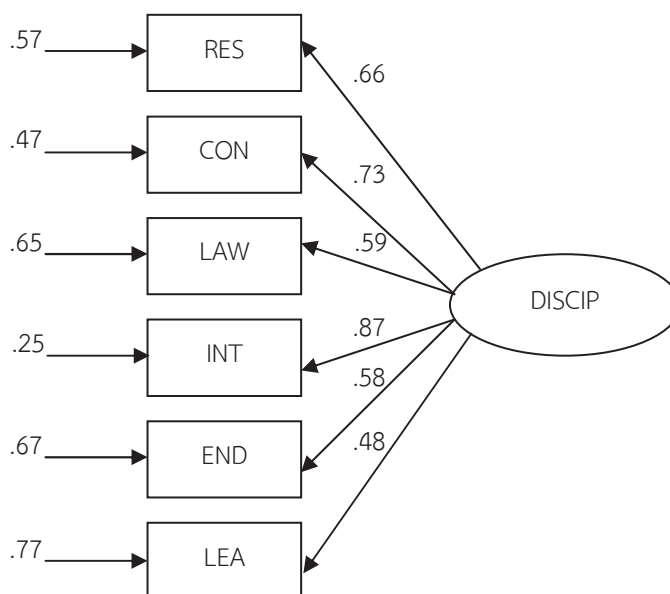
1. องค์ประกอบของตัวแปรแฝงความมีวินัยในตนเอง (DISCIP) ประกอบด้วย 6 ตัวแปรสังเกตได้ แสดงดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ (SC)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SE)	t - values	สัมประสิทธิ์พหุคูณ (R ²)
RES	.66	-	-	.43
CON	.73	.07	10.04	.53
LAW	.59	.06	10.26	.35
INT	.87	.07	11.72	.75
END	.58	.06	10.03	.33
LEA	.48	.06	8.11	.23

Chi-Square = 2.54 df = 5 P-value = .86 RMSEA = .00

จากตาราง 2 แสดงว่า เมื่อพิจารณาองค์ประกอบตัวแปรแฝงความมีวินัยในตนเอง (DISCIP) 6 ตัวแปร คือ ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง การปฏิบัติตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย ความตั้งใจจริง ความอดทนและความเป็นผู้นำ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (SC) แสดงความเที่ยงตรงของตัวแปรสังเกตได้ ตั้งแต่ .48 ถึง .87 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และค่าสัมประสิทธิ์การพหุคูณ (R²) ตั้งแต่ .23 ถึง .75

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดตัวแปรแฝงความมีวินัยในตนเอง (DISCIP) มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 2.54 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 0 ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .86 มีค่าแตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตามเกณฑ์การพิจารณาความเหมาะสมคือ ค่า p มีค่ามากกว่า .05) แสดงว่ายอมรับสมมติฐานที่ว่าโครงสร้างองค์ประกอบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังภาพประกอบ 1

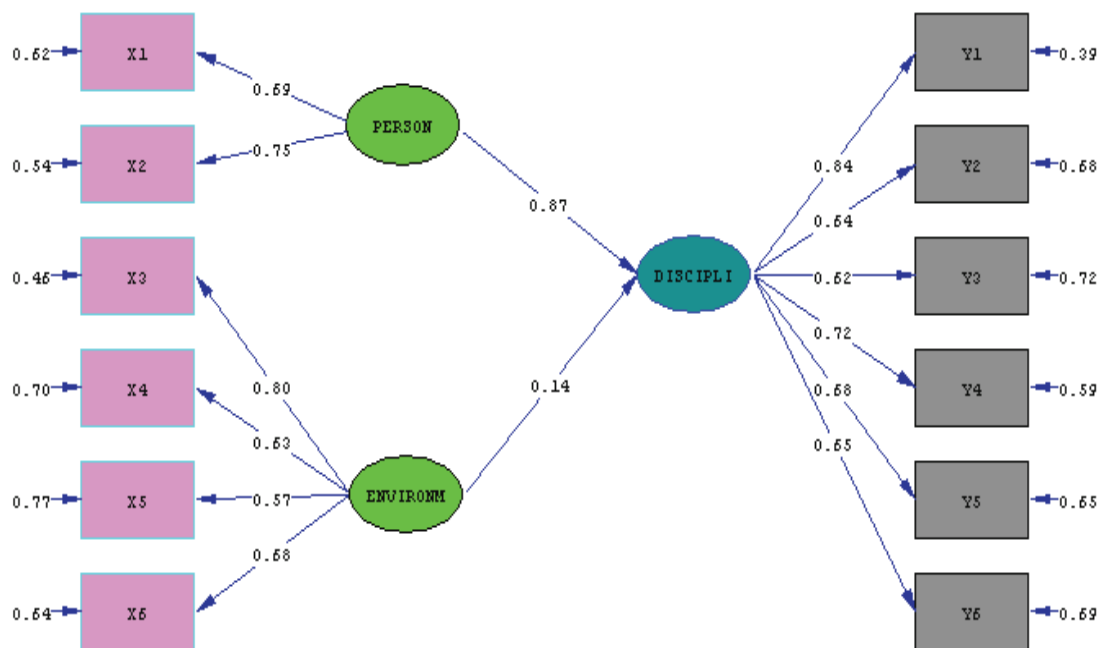
Chi-Square = 2.54 df = 5 P-value = .86 RMSEA = .00

ภาพประกอบ 1 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงความมีวินัยในตนเอง (DISCIP)

2. ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลปรากฏดังตารางที่ 3 ต่อไปนี้

ค่าดัชนี	เกณฑ์	ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา
Chi-square / df	< 2	95.32 / 52 = 1.8	ผ่านเกณฑ์
p - value of χ^2	> .50	.679	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	≤ .05	.042	ผ่านเกณฑ์
SRMR	≤ .05	.046	ผ่านเกณฑ์
GFI	> .90	.980	ผ่านเกณฑ์
AGFI	> .90	.990	ผ่านเกณฑ์

จากตาราง 3 โมเดลตามสมมติฐานมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดีหรือโมเดลมีความเที่ยงตรงสูง พิจารณาได้จากค่าสถิติไค-สแควร์ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2 = 95.32$, df = 52, p = .679) ค่าสถิติไค-สแควร์ต่อระดับความเป็นอิสระมีเท่ากับ 1.8 น้อยกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ .980 และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ .990 ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์ (>.90) ส่วนค่ามาตรฐานดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองส่วนที่เหลือ (SRMR) เท่ากับ .046 และค่ามาตรฐานดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของค่าความแตกต่างโดยประมาณ (RMSEA) เท่ากับ .042 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า .05 จึงสรุปได้ว่า โมเดลตามสมมติฐานมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ภาพประกอบ 2 โมเดลเชิงสาเหตุความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

จากตาราง 3 และภาพประกอบ 2 แสดงว่า โมเดลตามสมมติฐานมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี และเส้นทางอิทธิพลของตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคลและตัวแปรปัจจัยสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเอง ส่วนตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคลและตัวแปรปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมไม่มีอิทธิพลต่อกัน ในขณะที่ตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคลมีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเองสูงกว่าปัจจัยสิ่งแวดล้อม โดยตัวแปรสังเกตได้การควบคุมอารมณ์มีความสัมพันธ์กับตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคลสูงสุดและตัวแปรสังเกตได้ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับปัจจัยสิ่งแวดล้อมสูงสุดและตัวแปรสังเกตได้ความรับผิดชอบมีความสัมพันธ์กับความมีวินัยในตนเองสูงสุด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักศึกษาตามตัวแปรสังเกตได้ทั้งด้านความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง การปฏิบัติตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย ความตั้งใจจริง ความอดทนและความเป็นผู้นำ เพื่อนำไปสู่การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาต่อไป
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการสอนของคณาจารย์ หรือวิธีการเลี้ยงดูของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ที่จะช่วยเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองให้กับนักศึกษาได้
3. จากผลการวิจัยพบว่าโมเดลองค์ประกอบความมีวินัยในตนเองมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมของตัวแปรสังเกตได้ที่มีอิทธิพลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- จิตตานันท์ ติกุล. การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี: การวิเคราะห์กลุ่มพัน. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- ฉันทนา ภาคบงกช. “วินัยในตนเอง : วิจัยเพื่อการเตรียมสู่การทำงานและสังคม,”. วารสารพฤติกรรมศาสตร์. 6(1): 11-19. (พฤษภาคม 2543).
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7. สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2540.
- สุรพงษ์ ชูเดช. ผลของการฝึกอบรมตามแนวไตรสิกขาที่มีต่อการพัฒนาวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2540.
- อรรธรณ พานิชปฐมพงศ์. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับพฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. สาขาการวัดผลการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2542.
- Ausubel, D. P. Education Psychology: A Cognitive : A Cognitive View. New York : Holt Richart and Winston, 1968.